

Księga Rodzaju

Rozdział 2

1. I były spełnione niebios, ziemia oraz cały ich zastęp. 2. A siódmego dnia Bóg skończył Swoje dzieło, które uczynił; więc siódmego dnia odpoczął po całym Swoim dziele, które uczynił. 3. Bóg też pobłogosławił dzień siódmy oraz go poświęcił; bowiem w nim Bóg zaprzestał czynić wszystkie Swoje dzieła, które stworzył. 4. Oto narodzenie niebios i ziemi, przy ich stworzeniu, w czasie, w którym WIEKUISTY, Bóg, uczynił niebo i ziemię. 5. Lecz zanim był na ziemi jakiś krzew polny i zanim wzeszło jakieś polne ziele, WIEKUISTY, Bóg, nie spuścił deszczu na ziemię; nie było także człowieka, aby uprawiał ziemię; 6. ale z ziemi wznosiła się para oraz zrosiła całą powierzchnię ziemi. 7. I tak WIEKUISTY, Bóg, utworzył człowieka z prochu ziemi oraz tchnął w jego nozdrza dech życia, a człowiek stał się istotą żyjącą. 8. Zaś WIEKUISTY, Bóg, wcześniej zasadził ogród w Edenie, po czym umieścił tam człowieka, którego stworzył. 9. WIEKUISTY, Bóg, wyprowadził też z ziemi wszelkie uroczne na spojrzenie i smaczne do spożycia drzewo, a w środku ogrodu drzewo Życia oraz drzewo Poznania Dobrego i Złego. 10. Zaś z Edenu wypływa strumień dla zraszania ogrodu, a stamtąd się rozdziela i rozpada na cztery odnogi. 11. Nazwa jednej to Pizzon; to ta, co okrąża całą ziemię Chawila, gdzie jest złoto. 12. A złoto tego kraju jest wyborowe; tam też jest Bdelion i kamień berylowy. 13. A nazwa drugiego strumienia to Gichon; to ten, który okrąża całą ziemię Kusz. 14. A nazwa trzeciego strumienia to Chidekel; to ten, co płynie na wschód Aszuru. A czwartym strumieniem jest Frat. 15. I WIEKUISTY, Bóg, wziął człowieka oraz go osadził w ogrodzie Eden, by go uprawiał i dozorował. 16. WIEKUISTY, Bóg, przykazał też człowiekowi, mówiąc: Możesz spożywać z każdego drzewa ogrodu; 17. ale z drzewa Poznania Dobrego i Złego nie będziesz z niego spożywał; bo gdy z niego spożyjesz, wydany śmierci umrzesz. 18. JAHWE Bóg także powiedział: Nie jest dobrze, aby człowiek pozostał samotnym; uczynię mu pomoc, jemu odpowiednią. 19. I JAHWE Bóg, który utworzył z ziemi wszystkie dzikie zwierzęta, i całe ptactwo nieba, przyprowadził je do człowieka, aby zobaczyć, jak je nazwie. A jak człowiek nazwie każdą żywą istotę taką będzie jej nazwa. 20. Więc człowiek nadał nazwy całemu bydłu, ptactwu nieba i wszelkiemu dzikiemu zwierzwowi; ale nie znalazł pomocy dla człowieka, dla niego odpowiedniej. 21. Ale WIEKUISTY, Bóg, przypuścił odurzenie na człowieka i on zasnął; wyjął też jedno z jego żeber oraz zwał za nim ciało. 22. I JAHWE Bóg ukształtował zebro, które wyjął z człowieka na niewiastę oraz przyprowadził ją do człowieka. 23. człowiek powiedział: Tym razem to jest kość z moich kości oraz cielesna natura z mojej cielesnej natury; tę będą nazywać mężatką, bo ona jest wzięta z męża. 24. Dlatego mąż opuszcza swojego ojca i swoją matkę, a łączy się ze swą żoną oraz stają się dla jednego ciała wewnętrznego. 25. A człowiek i jego żona byli oboje nadzy, ale się nie wstydzili.

Nowa Biblia Gdańska

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012